

MINISTR OBRANY ČESKÉ REPUBLIKY

Karel KÜHNL

V Praze dne 10. května 2006

Vážený pane kapitáne Moravče,

jsou lidé, jejichž životní osud připomíná melodickou píseň. Někdy je to píseň klidná, někdy bouřlivá, jindy hlasitá a potom zase sotva znějící; ale vždy zcela svá a originální, živá a nepřeslechnutelná.

Právě taková je melodie Vašeho života, jejíž první tóny zazněly před rovnou stovkou let, 25. května roku 1906, v době, která se sotva stačila nadechnout zvláštní a znepokojivé atmosféry sotva započatého dvacátého století.

Leccos v životě bývá dílem náhody, leccos plodem pevného a dobrého úmyslu. Nestačí ovšem tyto úmysly pouze mít, ale je třeba s nimi umět také hospodařit.

Vaše kolébka stála na Volyni, čímž byl v mnohém předurčen Váš občanský i vojenský osud. Bojoval jste u Dukly a u Jasla, jste nositelem Řádu Vlastenecké války druhého stupně, Čs. medaile Za chrabrost a medaile maršála Žukova.

Odvaha v životě i v boji znamená vítězství, bázeň, porážku.

Jste veteránem války i veteránem času, člověkem, k němuž mladší generace právem vzhlížejí s úctou a obdivem.

Neboť život vždy oplácí jen tím, co do něj bylo vloženo.

Přijměte prosím mé srdečné blahopřání k Vaším stým narozeninám.

V úctě